

[Niels Helveg Petersen]

Samtidig forlyder det, men det er ikke klart, at GATT-forhandlingerne måske kan løses op. Der skulle meget gerne i en ikke for fjern fremtid komme et resultat af GATT-forhandlingerne; det har stor betydning også for den europæiske udvikling.

Og så kender vi endelig til de ansøgninger, som ligger fra Sverige og Østrig først og fremmest. Vi kender til, at der i Finland er klare bevægelser i gang hen imod en medlemsansøgning. Jeg synes, det er vigtigt at være klar over, at disse ansøgninger er kommet, og at de opretholdes, vel vidende hvad der foregår under regeringskonferencerne.

Det er ikke overraskende for den svenske regering, hvad der sker, det er ikke overraskende for den finske regering og de finske politiske partier, hvad der sker, og hvad der forhandles under regeringskonferencerne. Alligevel foregår disse overvejelser om medlemskab, og det er jo et ganske godt udtryk for, at regeringskonferencerne og det resultat, man venter dér at kunne nå frem til, i hvert fald ikke på forhånd forskrækker de nye medlemslande. Det synes jeg man skal notere som en positiv udvikling.

Forhandlingerne på regeringskonferencerne vil jo nu fortsætte efter det lidt mærkværdige og ikke helt udgrundelige hollandske mellem-spil. Forhåbentlig kan man da holde tidsplanerne. Jeg vil gerne meget kort, da vi befinder os midt i en forhandlingsfase, nøjes med ved denne lejlighed at præcisere et par radikale hovedsynspunkter.

For det første, at Det Radikale Venstre ikke ønsker, at den politiske union skal tage en udvikling hen imod en union af føderal karakter. Vi mener, det er en forkert målsætning, og vi mener, det er en målsætning, som man i praksis ikke vil kunne leve op til.

Vi ønsker fra Det Radikale Venstres side, at forsvarspolitisk samarbejde skal holdes uden for det nye EF-samarbejde. Vi kan ikke se, at der i den europæiske situation, som den er i dag, kan vindes noget som helst mere sikkerhed for nogen ved, at også EF-landene ved siden af det samarbejde, der foregår andre steder, først og fremmest i NATO, udvikler et selvstændigt forsvarspolitisk samarbejde. Hvad skulle det være godt for? Hvilke opgaver skulle det kunne løse i den nuværende situation, som ikke kan løses lige så godt eller bed-

re i de nuværende strukturer? Derfor er vi imod, at samarbejdet kommer til at omfatte det forsvarspolitiske, og kan helt henholde os til formuleringen i det danske memorandum i så henseende.

Endelig finder vi det fortsat overordentlig vigtigt, at miljøsamarbejdet placeres stærkere i de nye traktater. Hvis man kan komme igennem med de danske synspunkter på miljøsamarbejdet, som er indeholdt i memorandummet, så vil miljøpolitikken i Europa som helhed have taget et væsentligt skridt fremad. Det vil være til gavn. Det vil være en politisk fjer i hatten for Danmark, men det er jo ikke det, det egentlig mest drejer sig om. Det drejer sig om, at der så bliver mulighed for at træffe flertalsafgørelser på miljøsidens, som vil gøre chancerne for hurtige fremskridt i den europæiske miljøpolitik meget gode.

Mere vil jeg ikke sige på nuværende tidspunkt. Vi får jo rig lejlighed til at vende tilbage til disse spørgsmål, når der foreligger forhandlingsresultater.

Men jeg vil godt slutte med at sige, at jeg synes, man er nødt til også at holde det større perspektiv op. Det større perspektiv i disse forhandlinger og de bestræbelser, der for omliggende lande er til på den ene eller på den anden måde at knytte sig stærkere til EF, er jo, at vi kan begynde at ane konturerne af et Europa præget af fredeligt samarbejde mellem demokratiske stater. Og det er jo det bedst tænkelige grundlag for Europas sikkerhed, for Europas økonomiske udvikling og for fremskridt i øvrigt på miljøområdet og det kulturelle område.

Jeg vil godt slutte med at citere, hvad jeg finder er en central passage i udenrigsministerens tale, og som jeg er aldeles enig med ham i. Udenrigsministeren siger: »Sikkerhedspolitik drejer sig i dag ikke om det antal soldater, der kan mobiliseres for at forsvare ens ydre geografiske grænser.« Det har udenrigsministeren ret i, og det er en god overskrift også for de forhandlinger, der skal foregå om det sikkerhedspolitiske samarbejde inden for EF.

Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis vi kort skulle formulere en målsætning med de to regeringskonferencer, som er i fuld gang, så måtte det være de korte ord: Gøre EF bedre.